

Î N C H E I E R E

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Colța Anastasia, Colța Alexandru și avocatul lor Efros Vasile,

în cauza civilă la cererea înaintată de Colța Anastasia și Colța Alexandru către Procuratura Anticorupție, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice cu privire la ridicarea sechestrului,

împotriva deciziei din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Colța Anastasia și Colța Alexandru, reprezentați de avocatul Efros Vasile, fiind menținută hotărârea din 07 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă:

La 10 iulie 2020, Colța Anastasia și Colța Alexandru s-au adresat cu cerere de chemare în judecată către Procuratura Anticorupție, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice, solicitând ridicarea sechestrului de pe ½ cotă-parte din bunul imobil amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXX, 39/1, ap. 38, aplicat prin ordonanța din 01 august 2019, încheierea și mandatul judecătoresc din 02 august 2019; constatarea ca fiind neîntemeiate, ilegale și pasibile anulării a ordonanței din 01 august 2019, a încheierii și mandatului judecătoresc din 02 august 2019.

În susținerea acțiunii au indicat că, prin delegația din 31 mai 2019, Procuratura Anticorupție a dispus Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale efectuarea investigațiilor financiare paralele în privința învinutului Efros Vasile, în scopul asigurării reparării prejudiciului cauzat prin infrațiune, identificării bunurilor infraționale care pot fi puse sub sechestru sau ar putea constitui obiect al confiscării speciale și identificării semnelor de îmbogățire ilicită în cazul subiectului special.

În temeiul demersului din 01 august 2019 al procurorului Andrei Băieșu, procuror în Procuratura Anticorupție, privind autorizarea punerii sub sechestru a bunurilor, înaintat către Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, la 02 august 2019, prin încheierea emisă de judecătorul Maria Terteza, cât și în baza mandatului judecătoresc din aceeași dată, s-a autorizat aplicarea sechestrului asupra bunurilor care aparțin cu drept de proprietate, cât și în calitate de presupus beneficiar, a învinuitului Efros Vasile, după cum urmează: cota-parte de ½ din imobilul cu nr. cadastral XXXXXXXXXX, cu suprafața de 106 m.p, amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXX, 39/1, ap. 38.

Reclamanții au indicat că nu sunt de acord cu încheierea din 02 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, o consideră neîntemeiată, ilegală, abuzivă, în legătură cu care fapt urmează a fi anulată și, ca urmare, au solicitat scoaterea de sub sechestru a bunului imobil menționat de către instanța civilă în ordinea procedurii civile în conformitate cu art. 209 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Potrivit reclamanților, cota-parte de ½ din imobilul cu nr. cadastral XXXXXXXXXX, cu suprafața de 106.m.p, amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXX, 39/1, ap.38, aparține cu drept de proprietate și este înregistrat după familia Colța Anastasia și Colța Alexandru, în baza contractului de vânzare-cumpărare încheiat între Colța Anastasia și Samoilenko Serghei la 14 iunie 2011. Prețul apartamentului respectiv, stabilit prin contractul de vânzare-cumpărare, a fost de 688 929 lei. Mai mult, la punctul 6 al contractului încheiat între Colța Anastasia și Samoilenko Serghei la 14 iunie 2011, notarul a explicat prevederile art. 753, 755, 783 ale Codului civil, cât și art. 13 al Legii cu privire la proprietate.

Reclamanții au menționat că, nu au nicio calitate procesuală în cadrul cauzei penale cu nr. 2018970589, ce-l vizează pe Efros Vasile, iar dreptul de proprietate asupra bunului imobil menționat l-au dobândit anterior intentării cauzei penale nominalizate, în temeiul unui act juridic valabil, care nu este contestat sau anulat.

Totodată, suma achitată pentru apartamentul litigios provine din rezultatul vânzării în anul 2007 a apartamentului cu 3 camere primit de la stat, situat pe strada XXXXXXXXXX, 1/1, ap. 102, mun. Chișinău, cât și din vânzarea a apartamentului amplasat în mun. Chișinău, bd. XXXXXXXXXX, 45, ap. 23, ambele deținute cu drept de proprietate privată de familia Colța.

Mai mult ca atât, banii agonisiți pe parcursul a 46 de ani de căsnicie a familiei Colța, provin din rezultatul muncii cinstite, or Colța Alexandru a deținut mai multe funcții în stat, ultima funcție deținută fiind cea de Șef al Batalionului SPPS, iar în anul 2003 s-a pensionat, pensia fiindu-i calculată în sumă de 11 300 lei.

În aceste circumstanțe de fapt și de drept, concluzia expusă conform notei analitice nr. 32-68 din 24 iulie 2019, stabilită numai pentru perioada 2008-2012, rezultă că Colța Alexandru a declarat venituri în mărime de 5332 lei, acest lucru fiind invocat și în demersul procurorului precum că, familia Colța la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare a imobilului amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXX, 39/1, ap. 38, la prețul de 688 929 lei, nu dispunea de mijloace financiare, atribuind dreptul de proprietate în mod ilegal lui Efros Vasile, cu mențiunea că socrii sunt cumpărători fictivi, fapt reținut și de instanță prin încheierea din 02 august 2019, ceea ce este inadmisibil și ilegal.

Reclamanții au precizat că Colța Alexandru, pentru perioada anilor 2003-2011, a avut venituri numai din pensia sa, acestea fiind venituri neimpozabile, în sumă de circa 1 084 800 lei, nemaivorbind de salariul soției sale, Colța Anastasia. Astfel,

cota-parte de ½ din imobilul cu nr. cadastral XXXXXXXXXX, amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXX, 39/1, ap. 38, aparține cu drept de proprietate și este înregistrat după familia Colța, și nu poate fi bun care poate fi pus sub sechestru, neconstituind bun imobil provenit din rezultatul unor acțiuni prevăzute la art. 106 alin. (2, 2/1) din Codul penal, precum și nu poate fi obiectul confiscării extinse prevăzute la art. 106/1 din Codul penal.

Reieșind din cele expuse, reclamantii Colța Anastasia și Colța Alexandru au solicitat ridicarea sechestrului de pe ½ cotă-parte din bunul imobil amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXX, 39/1, ap. 38, aplicat prin ordonanța din 01 august 2019, încheierea și mandatul judecătoresc din 02 august 2019; constatarea ca fiind neîntemeiate, ilegale și pasibile anulării a ordonanței din 01 august 2019, a încheierii și mandatului judecătoresc din 02 august 2019.

Prin hotărârea din 07 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea de chemare în judecată înaintată Colța Anastasia și Colța Alexandru către Procuratura Anticorupție, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infractionale, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice privind ridicarea sechestrului de pe ½ cotă-parte din bunul imobil, aplicat prin ordonanța din 01 august 2019, încheierea și mandatul judecătoresc din 02 august 2019; constatarea ca fiind neîntemeiate, ilegale și pasibile anulării a ordonanței din 01 august 2019, a încheierii și a mandatului judecătoresc din 02 august 2019.

Prin decizia din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Colța Anastasia și Colța Alexandru, reprezentați de avocatul Efros Vasile, fiind menținută hotărârea din 07 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că actele de dispoziție, care au stat la baza aplicării sechestrului au fost supuse verificării prin prisma legalității, în cadrul procedurii penale, iar aplicarea sechestrului asupra bunurilor litigioase este necesară și proporțională scopului legii procesuale penale, precum și în scopul eventualei asigurări a reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune.

La 09 august 2021, Colța Anastasia, Colța Alexandru și avocatul lor Efros Vasile, au declarat recurs împotriva deciziei din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului au invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au indicat circumstanțe și motive similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

La 28 septembrie 2021, Centrul Național Anticorupție a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

La 04 octombrie 2021, Procuratura Anticorupție a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Colța Anastasia, Colța Alexandru și avocatul lor Efros Vasile, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 22 iunie 2021 și expediată participanților la proces la 26 iulie 2021 (f.d. 173). Astfel, având în vedere faptul că recursul a fost înregistrat la 09 august 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs înaintată de Colța Anastasia, Colța Alexandru și avocatul lor Efros Vasile.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Colța Anastasia, Colța Alexandru și avocatul lor Efros Vasile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru